

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Luiza Gafton

Judecătorii

Dumitru Mardari, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Iurie Secico, avocatul Nina Matveeva,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ruslan Chirnoz și Olgăi Șvediu (Chirnoz) împotriva lui Iurie Secico cu privire la instalarea în bunul imobil și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Iurie Secico și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 28 noiembrie 2016, și împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2017, prin care a fost respins demersul cu privire la suspendarea examinării cauzei,

c o n s t a ț ă:

La data de 10 mai 2016, Ruslan Chirnoz și Olga Șvediu (Chirnoz) au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Secico cu privire la instalarea în bunul imobil și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, sunt coproprietari ai apartamentului nr. 29, din str. Independenței, 12, mun. Bălți.

Menționează că, coproprietar a 1/3 cotă-parte, a apartamentului sus indicat este și Iurie Secico.

Susțin că, dreptul de proprietate asupra bunului dat ei l-au obținut în rezultatul participării la privatizare în a. 1994 și prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 04 noiembrie 2010, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 mai 2011 și decizia Curții Supreme de Justiție din 29 septembrie 2011, rămase definitive și irevocabile.

Afirmă că, dreptul de proprietate a fost înregistrat în registrul bunurilor imobile conform prevederilor legale, iar pârâtul le creează obstacole în libera folosință a bunului imobil litigios, limitându-le dreptul de posesie, folosință și dispoziție, motiv ce i-a determinat să se adreseze cu o plângere către Inspectoratul de Poliție Bălți, urmare în privința pârâtului a fost pornită procedura contravențională pe faptul samovolniciei, fiind sancționat cu amendă, însă măsurile indicate nu au influențat

pozitiv asupra situației create, bunul imobil fiind până în prezent încuiat, pârâtul neasigurând reclamanților liberul acces în imobil, motiv ce i-a determinat să depună prezenta cererea de chemare în judecată.

Solicită instalarea lui Ruslan Chirnoz și Olgăi Șvediu (Chirnoz) în apartamentul nr. 29 din str. Independenței, 12, mun. Bălți și obligarea lui Iurie Secico de a nu crea impedimente lui Ruslan Chirnoz și Olgăi Șvediu (Chirnoz) în exercitarea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr.29, din str. Independenței, 12, mun. Bălți.

Prin încheierea Judecătorei Bălți din 01 iulie 2016 a fost admis demersul și a fost suspendat procesul până la examinarea pricinii conexe, la cererea de chemare în judecată depusă de către Iurie Secico împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Bălți, Primăria mun. Bălți, intervenient accesoriu Olga Chirnoz (Șvediu) cu privire la anularea înregistrării dreptului de proprietate și obligarea furnizării informației (f.d.42-43).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2016, a fost admis recursul declarat de către Ruslan Chirnoz și Olga Șvediu (Chirnoz), casată încheierea Judecătorei Bălți din 01 iulie 2016 cu emiterea unei noi soluții de respingere a demersului cu privire la suspendarea procesului (f.d.60-62).

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 28 noiembrie 2016 a fost admisă acțiunea, au fost instalați Ruslan Chirnoz și Olga Șvediu (Chirnoz) în apartamentul nr. 29 din str. Independenței, 12, mun. Bălți. A fost obligat Iurie Secico de a nu crea impedimente lui Ruslan Chirnoz și Olgăi Șvediu (Chirnoz) în exercitarea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 29 din str. Independenței, 12, mun. Bălți.

Prima instanță, admitând acțiunea, a reținut că, Ruslan Chirnoz și Olga Șvediu (Chirnoz) au obținut dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 29 din str. Independenței, 12, mun. Bălți, în rezultatul participării la privatizare în a. 1994, fapt confirmat prin hotărârea Judecătorei Bălți din 04 noiembrie 2010, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 mai 2011 și decizia Curții Supreme de Justiție din 29 septembrie 2011.

Totodată, prima instanță a reținut că, în baza hotărârii Judecătorei Bălți din 04 noiembrie 2010, Ruslan Chirnoz și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 29 din str. Independenței, 12, în Registrul bunurilor imobile la data de 12 aprilie 2016, iar Olga Șvediu (Chirnoz) la data de 21 martie 2016.

La fel, prima instanță a constatat că, Iurie Secico crează obstacole reclamanților care sunt coproprietari a bunului imobil din litigiu, în libera folosință a bunului imobil sus indicat, limitându-le dreptul de posesie, folosință și dispoziție.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2017 a fost respins demersul reprezentantului lui Iurie Secico, avocatul Nina Matveeva cu privire la suspendarea examinării cauzei până la examinarea cauzei cu privire la contestarea dreptului de proprietate a lui Ruslan Chirnoz și Olgăi Șvediu (Chirnoz).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2017 a fost respins apelul declarat de către reprezentantului lui Iurie Secico, avocatul Nina Matveeva și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 11 iulie 2017, reprezentantului lui Iurie Secico, avocatul Nina Matveeva a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, încheierii instanței de apel și hotărârii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și a fost interpretată eronat legea, pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora examinării cauzei, erori care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Menționează că, instanța de apel a ignorat faptul că, prima instanță a examinat pricina în lipsa recurentului și reprezentantului acestuia, cu respingerea nemotivată a cererii de a amâna, nu le-a fost înmănată copia cererii de chemare în judecată, nu le-a fost acordată posibilitatea de a participa la ședința de judecată și de a da explicații.

Sușține că, instanța de apel a motivat decizia sa prin imposibilitatea încălcării dreptului de proprietate a intimaților asupra locuinței în litigiu, ignorând totalmente dreptul de proprietate a recurentului asupra aceleiași locuințe și a emis decizia exclusiv în favoarea intimaților înainte de soluționarea problemei legalității acestui drept.

Afirmă că, decizia instanței de apel este contradictorie cu motivele invocate în încheiere privind respingerea cererii de suspendare a examinării cauzei, deoarece în decizia motivată instanța de apel a indicat că apelantul va înainta o altă cerere de revendicare a bunului său, dar în încheiere a indicat că soluția cauzei în speță nu depinde de soluția acțiunii depuse de Iurie Secico.

Declară că, este neîntemeiată și concluzia instanței de apel expusă în încheierea din 11 iulie 2017, cu privire la respingerea cererii de suspendare a procesului, și anume că prin suspendarea cauzei civile se va încălca termenul rezonabil de examinare a pricinii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că decizia contestată a fost expediată în adresa recurentului și reprezentantului acestuia la data de 05 iunie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d. 126) și recepționată de către ultimii la data de 07 iunie 2017 și respectiv 14 iunie 2017, fapt confirmat prin avizele de recepționare (f.d.126, 129).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul lui Iurie Secico, avocatul Nina Matveeva nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito versus Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer versus Germania, 22 martie 2016), pe când în recursul declarat de către reprezentantul lui Iurie Secico, avocatul Nina Matveeva, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul lui Iurie Secico, avocatul Nina Matveeva ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul lui Iurie Secico, avocatul Nina Matveeva se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Luiza Gafton

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic